

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/51/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7824201146
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Radomská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7824201146.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Radomskej a členiek senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci navrhovateľky - manželky K. Z. Z., J. XX.XX.XXXX, Y. G. V. XX, zastúpenej JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom Čučmianska dlhá 7, Rožňava, proti odporcovi - manželovi, ktorý návrh nepodal, F. K. Z., J. XX.XX.XXXX, Y. G. V. XX, zastúpený JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom so sídlom Cyrila a Metoda 4, Rožňava, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému N. Z., J. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V., na čas po rozvode, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8P/100/2024-247 zo dňa 7.4.2025 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je rozvod manželstva účastníkov a úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Okresný súd Rožňava manželstvo navrhovateľky - manželky K. Z. Z. V. A., J. XX. XX. XXXX a odporcu - manžela, ktorý návrh nepodal - F. K. Z., J. XX. XX. XXXX, manželstvo uzatvorené dňa XX. XX. XXXX pred Matričným úradom S. V., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu V. vo zväzku XX, ročníka XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a .

II. Súd s c h v a ľ u j e dohodu rodičov o výkone rodičovských práv a povinností na čas po rozvode voči maloletému N. Z., J. XX. XX. XXXX, v zmysle ktorej dohody maloleté dieťa - N. Z., J. XX. XX. XXXX sa z v e r u j e do spoločnej osobnej starostlivosti rodičov s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

III. Súd výživné na maloletého N. Z., J. XX. XX. XXXX zo strany otca a matky n e u r č u j e .

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 22, § 23 ods. 1-3, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 100 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je hlboko, vážne a trvalo rozvrátené a nemožno od manželov očakávať obnovenie manželského spolužitia. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti približne dva roky. Dôvodom rozpadu vzťahu boli časté hádky a nezhody pre odlišné názory manželov. V súčasnej dobe má manželka nového partnera, s ktorým aj žije v spoločnej domácnosti a manžel, ktorý návrh nepodal, mal taktiež nový vzťah, ktorý však toho času už netrvá. Manželka odmieta obnovenie spolužitia s manželom už dlhší čas a k manželovi jej city ochladli, čo potvrdzuje jej súčasný vážny vzťah s novým partnerom. Na základe týchto skutočností súd manželstvo účastníkov konania považuje za trvalo vážne a hlboko rozvrátené, ich manželstvo neplní už ani jednu zo svojich funkcií, a preto súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, keďže už nie je predpoklad, a to za žiadnych okolností, hlavne zo strany navrhovateľky, obnovenie ich spolužitia. Navyiac, vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od účastníkov vzhľadom na všetky okolnosti danej veci už nie je možné očakávať obnovenie ich manželského spolužitia. Bolo nesporne preukázané, že rozvrat medzi manželmi je vážny a manželia už definitívne ukončili spolužitie a predmetný rozvod manželstva nebude v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, ktorý navyiac v krátkej dobe dovŕši plnoletosť.

Súd schválil rodičovskú dohodu ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu, ktorú rodičia uzavreli na pojednávaní, v zmysle ktorej sa maloleté dieťa zverilo do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Súd výživné na maloleté dieťa zo strany rodičov neurčil, keďže obaja rodičia spoločne zabezpečujú všetky potreby dieťaťa a naďalej majú obaja záujem podieľať sa na jeho výchove a starostlivosti.

5. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

III. Obsah odvolania manžela a vyjadrení k odvolaniu

6. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie manžel, a to proti výroku I. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Manžel namieta, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Namietal odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie mal vykonať dôkazy, ktoré manžel vo veci navrhol, a to výsluch svedka S. J., pokúsiť sa za spolupráce ÚPSVaR V. vyriešiť krízu v manželstve, ktorú zapríčinila svojím ľahkomyselným postojom manželka, ktorá podala návrh. Ďalej mal súd prvej inštancie vykonať rozsiahlejšie dokazovanie so zameraním na odstránenie príčin rozvratu v záujme zmierenia manželov. Manžel uvádza, že manželstvo bolo harmonické a plnilo spoločenské funkcie do septembra 2021, kedy manželka nadviazala mimomanželský vzťah s S. J., za ktorým pravidelne cestovala a navštevovala ho. Od roku 2021 sa začala správať k manželovi účelovo, manžel sa viackrát pokúsil o to, aby sa manželka prestala sťahovať s milencom a upozornil ju, aby sa správala ako manželka a nedopúšťala sa porušovania povinnosti manželov. Z uvedených dôvodov považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za predčasné a nesprávne.

7. Manželka vo vyjadrení k odvolaniu manžela uviedla, že považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a zákonný. Súd starostlivo vyhodnotil dôkaznú situáciu a vzhliadol dôvody na rozvod manželstva. Manželia spolu dlhodobo netvorili spoločnú domácnosť. Je pravdou, že na rozvrat manželstva majú odlišné názory, no je nesporné, že obaja sú si vedomí trvalého rozpadu ich vzťahu, čo potvrdil aj manžel. Akýkoľvek návrh na dokazovanie zo strany manžela by záujem o obnovu manželstva zo strany manželky nezmenil a už vôbec nie výsluch súčasného partnera manželky. Tieto návrhy považuje manželka za účelové z dôvodu existujúcich majetkových a bytových záujmov na

strane manžela. Už po pojednávaní o rozvode manželstva manžel manželku upozornil na skutočnosť, že mu nemôže zrušiť trvalý pobyt v jej nehnuteľnosti, kým sú manželia. Manželka natoľko nechce obnoviť vzťah s manželom, že sa odsťahovala z vlastnej domácnosti z jej rodičovského domu v jej výlučnom vlastníctve a radšej si našla podnájom, akoby pripustila návrat k manželovi. Je nesporné, že manželka je v súčasnosti vo vzťahu s navrhovaným svedkom S. J., preto návrh na výsluch považuje za nedôvodný. Rovnako spoluprácu ÚPSVaR za účelom obnovenia manželstva manželka výslovne odmietla, pretože nevidí možnosť na nápravu ich nefunkčného vzťahu, čo deklarovala aj písomnými podaniami či svojou výpoveďou. Dlhodobu za rozpadom vzťahu boli časté hádky, nezhody pre odlišné názory manželov. V súčasnosti má manželka nového partnera, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a manžel má takisto nový vzťah, ktorý síce podľa jeho výpovedí netrvá, no podľa manželky trvá naprieč celým ich manželstvom. K manželovi jej city opadli, čo potvrdzuje jej súčasný vážny vzťah s novým partnerom. Manželka si nevie za takto zisteného skutkového stavu predstaviť dôvodnosť navrhovaného dokazovania zo strany manžela. Manžel týmto odvolaním sleduje len majetkové ciele a je si vedomý skutočného niekoľko rokov trvajúceho vážneho rozvratu ich manželstva. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

9. Predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na rozvod a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku o rozvode manželstvo rozviedol a schválil dohodu manželov o úprave pomerov k mal. dieťaťu na čas po rozvode.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre rozvod manželstva. Primárne odvolací súd uvádza, že aj keď v zmysle ust. § 100 CMP je s konaním o rozvod manželstva spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, s poukazom na ust. § 120 CMP, v zmysle ktorého, ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie, sa odvolací súd v odvolacom konaní úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúceho z manželstva, nezaoberal.

11. Zo zisteného skutočného stavu veci vyplýva, že manželia sú v súčasnej dobe v manželskom konflikte, ktorý pretrváva v priebehu celého konania o rozvod manželstva, a ktorý sa nepodarilo vyriešiť ani napriek tvrdenému záujmu manžela navrhovateľky. Manžel v priebehu konania pred súdom vysvetlil jeho súčasné nazeranie na vzťah s manželkou, poukázal na ochotu plne sa zveriť do rúk odborníkom na vzťahy za účelom zlepšenia fungovania manželstva s navrhovateľkou. Na druhej strane manželka trvá na rozvode manželstva argumentujúc dlhodobu rozvrátenými vzťahmi do takej miery, že nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia, jej nezaujmom na obnovení manželského spoluzitia. Zdôraznila, že sa radšej odsťahovala z vlastnej domácnosti v jej výlučnom vlastníctve a našla si podnájom, akoby pripustila návrat k manželovi.

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver vo vzťahu k zisteniam o podmienkach rozvodu manželstva. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nepovažoval za potrebné dopĺňovať dokazovanie, pretože skutočný stav zistený súdom prvej inštancie bol dostatočný pre prijatie záveru o dôvodnosti vyhovenia návrhu na rozvod manželstva. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že vzhľadom na doposiaľ vykonané dokazovanie, s poukazom aj na hospodárnosť konania, by dopĺňovanie

dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu neprinieslo žiadne nové výsledky vzhľadom na už ustálený skutočný stav veci zistený dôkazmi, realizovanými na súde prvej inštancie, ktorý vyplynul i z celkového správania sa a konania účastníkov v priebehu súdneho konania.

13. Odvolací súd dodáva, že manželstvo účastníkov konania nemôže plniť svoj účel so zreteľom na jednoznačný postoj manželky absolútne vylučujúci obnovenie spolužitia s manželom a dĺžku rozvratu manželstva, ktorá dostatočne preukazuje absenciu citového vzťahu manželky k manželovi. Pretože manželstvo účastníkov dlhodobo neplní ani jednu zo svojich funkcií, je vylúčené, aby do budúcnosti mohlo plniť svoj účel, pretože nevyhnutným predpokladom spolužitia manželov je vzájomná zhoda, poskytovanie si podpory a pomoci.

14. Súd nerezignoval svoju úlohu viesť manželov k odstráneniu príčin rozvratu a usilovať sa o ich zmiernenie. Z obsahu spisu je zrejmy kategoricky odmietavý postoj manželky k obnoveniu partnerského spolužitia manželov, o hĺbke rozvratu manželstva podľa názoru súdu svedčí aj pevné rozhodnutie manželky rozviesť sa, ktoré je nespochybniteľné. Za tejto situácie nie je žiaden dôvod predpokladať, že by akýmkoľvek predstaviteľným spôsobom mohlo dôjsť k náprave narušených vzťahov do takej miery, aby bolo možné obnovenie harmonického manželského spolužitia, pokiaľ to raz jeden z manželov výslovne odmieta. Pokiaľ manžel nesúhlasil s rozvodom manželstva, odvolací súd poukazuje na kategoricky odmietavý postoj manželky, ktorý uviedla aj v jej vyjadrení k odvolaniu. Za takýchto okolností nemožno nikoho nútiť, aby zotrval v takomto manželskom zväzku.

15. Odvolací súd po preskúmaní spisu zistil, že súd prvej inštancie dostatočne preskúmal vážnosť, trvalosť a intenzitu narušenia spolužitia účastníkov konania, a taktiež príčiny rozvratu a možnosť obnovenia spolužitia, správne súd konštatoval, že z ich vzájomného vzťahu sa vytratila náklonnosť, rešpekt a vôľa prispôbovať sa druhému partnerovi v záujme zachovania vzťahu, bežné životné situácie neprežívajú a neriešia spoločne, netravia spoločne voľný čas, nemajú žiadne voľnočasové aktivity a záujmy, nefunguje medzi nimi komunikácia, nepredstavujú už jeden pre druhého oporu v manželskom zväzku v žiadnom smere. Navyše každý z manželov v súčasnosti vedie spoločný život s iným partnerom. Súd dostatočným spôsobom zisťoval skutočný stav, kde bolo preukázané, že vzťah manželov je dlhodobo vážne narušený, vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, manželstvo prestalo plniť svoj spoločenský účel a svoje základné funkcie. Za danej situácie je rozvod manželstva individuálnou otázkou rozvádzajúcich sa manželov a pokiaľ manželka zásadne odmieta obnovenie manželstva, sú aj podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva. V tejto právnej veci odvolací súd považuje za dostatočne preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že ich manželstvo nemôže plniť úlohy citové, ekonomické, intímne, v dôsledku čoho aj vo vzťahu k výchovnej úlohe sa rozvod stal rozumným východiskom zo vzniknutej situácie.

16. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania čo do výroku o rozvode manželstva, keďže je dostatočne zrejme, že právne závery o naplnení hmotnoprávných predpokladov pre rozvod manželstva účastníkov, založil súd prvej inštancie na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov a skutkovo dôvodil z konkrétnych zistení, ktoré majú pôvod v dostatočne vykonanom dokazovaní, za jeho správneho vyhodnotenia v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP. Nie je možné prostredníctvom rodinného práva vytvoriť zabezpečenie a kvalitu, ako aj trvalosť spolužitia manželov. To musia manželia vzájomne a spoločne. V prejednávanej veci je zrejme, že vzťah manželov sa rozpadol a hlavným dôvodom rozpadu sú dlhodobo pretrvávajúce nezhody, neochota manželky zotrvať v manželstve, strata jej citovej náklonnosti k manželovi. Možno konštatovať, že ide o nedostatok zodpovednosti oboch manželov zvládnuť problémy v rodine a zvládnuť svoju úlohu v manželstve. Príčinou rozpadu manželstva je aj chýbajúca komunikácia a klasický manželský život, tiež neriešenie spoločných vecí.

17. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené plne identifikuje so záverom súdu prvej inštancie a dodáva, že pre vážnosť narušenia manželských vzťahov a trvalosť ich rozvratu, si manželstvo nemôže plniť svoj účel, teda nemôže vytvárať harmonické a trvalé životné spoločenstvo, pretože za jednoznačne verbalizovaného, kategoricky odmietavého postoja manželky k ďalšiemu pretrvávaniu toho času nepochybne len formálneho zväzku, nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Pokiaľ manžel namieta nesprávny záver súdu o dôvodnosti rozvodu manželstva a prejavuje nesúhlas s rozvodom, odvolací súd poukazuje na odmietavý postoj navrhovateľky, ako aj obsah jej vyjadrenia k odvolaniu. Odvolací súd mal za to, že v tejto veci nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia,

čo znamená, že bolo preukázané definitívne ukončenie spoločného života manželov bez nádeje na zmierenie.

18. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

19. Za nedôvodný považoval odvolací súd aj návrh na priznanie náhrady trov konania navrhovateľke voči manželovi. V preskúmanej veci nevzhladol odvolací súd spravodlivý dôvod na odklon od štandardne aplikovaného ust. § 52 CMP. Vzťahy medzi účastníkmi konania sú rozvrátené, pričom odvolací súd obom účastníkom pričítal mieru zavinenia na súčasnom stave. V dôsledku uvedeného aj sama navrhovateľka prispela k potrebe súdneho konania, čo neodôvodňuje spravodlivo jej priznať náhradu trov konania. Teda tak ako obidvaja účastníci zodpovedajú za kvalitu svojich vzťahov, tak sú povinní aj znášať svoje vlastné trovy konania. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny. Vychádzajúc z rovnakého posúdenia rozhodol odvolací súd aj o trovách odvolacieho konania podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2007 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).